

Tato okolnost mohla by však sloužit úřadu nejvýše za podklad k odročení definitivního rozhodnutí o žádosti, nemůže však odůvodnit konečné zamítnutí její. Mimo to jest ono tvrzení úřadu v rozporu se zjištěním, jež slouží za podklad důvodu prvnímu, že totiž stát sám se již rozhodl převzít ony nemovitosti pro sebe.

Poněvadž zákonnost rozhodnutí nutno posuzovati v jeho celku, uvádí ten rozpor v nař. rozhodnutí v pochybnost i skutkové zjištění, na němž spočívá důvod první, takže nss nemůže je více vzít za základ svému rozhodnutí.

Bylo proto rozhodnutí pro tento rozpor v jeho odůvodnění zrušiti jako vadné dle § 6 zák. o ss.

Č. 3355.

Státní zaměstnanci (Slovensko): * Pro nárok na diety z důvodu vedení dvojí domácnosti dle bodu II D 2 »zásad pro úpravu osobních poměrů státních zaměstnanců na Slovensku« stačí, když zaměstnanec, který v době jmenování ženat nebyl, byl ženat v době nastoupení služby na Slovensku, jsou-li splněny ostatní podmínky cit. bodu.

(Nález ze dne 12. března 1924 č. 3247).

Prejudikatura: Boh. 2926 adm.

Věc: František P. v K. proti ministerstvu spravedlnosti o přiznání diet.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: St-I, bývalý četař čsl. pěšího pluku č. 6, jmenován byl dekretem presidia soudní tabule v Košicích z 12. října 1920 kancelistou při sedrii v Košicích. Dekret byl mu doručen 22. října 1920; 26. října 1920 se st-I oženil a nastoupil službu v Košicích dne 31. října 1920.

Presidium soudní tabule poukázalo mu sice z počátku diety z důvodu vedení dvojí domácnosti, poněvadž pro úředně zjištěný nedostatek bytů nemohl se do Košic přestěhovati, avšak výnosem téhož presidia z 24. října 1921 byly tyto diety dnem 31. října 1921 opět zastaveny, jelikož ve smyslu rozhodnutí nss-u z 2. července 1921, č. 7294/21 a výn. min. sprav. z 15. října 1921 nevztahuje se na něho bod II D 2 usnesení min. rady z 27. července 1920, poněvadž nebyl před svým jmenováním na Slovensko státním zaměstnancem a vztahuje se na něho pouze bod VI. odst. 1 právě cit. usnesení, ježto byl jmenován až po 31. červenci 1920 a nepřislušely mu tudíž diety z titulu vedení dvojí domácnosti.

Podáním z 25. června 1923 domáhal se st-I toho, aby mu diety z důvodu vedení dvojí domácnosti byly opětně k výplatě poukázány, avšak presidium soudní tabule výn. z 2. července 1923 žádosti jeho nevyhovělo; jeho odvolání bylo nař. rozhodnutím zamítnuto z toho důvodu, že st-I byl v den jmenování kancelistou u sedrie v Košicích svoboden.

Stížnost na toto rozhodnutí podanou shledal nss důvodnou z těchto úvah:

Nss přezkoumává toliko zákonitost nař. rozhodnutí. Poněvadž pak žal. úřad svůj nař. výrok odůvodnil toliko tím, že st-1 v den jmenování kancelistou u sedrie v Košicích byl svobodný a proto nemá nároku na diety z důvodu vedení dvojí domácnosti podle bodu II D 2 cit. usnesení min. rady z 27. července 1920, bylo se i nss-u zaměstnávati toliko tímto výrokem.

Kdežto žal. úřad má za to, že pro vznik nároku na diety podle bodu II D 2 uvedených zásad rozhoduje okolnost, zda zaměstnanec byl ženat v době j m e n o v á n í, stojí stížnost na stanovisku, že není rozhodnou dobou den jmenování, nýbrž den nastoupení služby.

Nss shledal stížnost důvodnou, uváživ, že výhody usnesení min. rady z 27. července 1920 vyvážití mají, jak jde na jevo z účelu celé úpravy, státním zaměstnancům na Slovensku působícím případné nevýhody služby na Slovensku vůbec, a že nevýhody takové nastati mohou nikoliv již dnem jmenování nebo ustanovení, nýbrž teprve tím okamžikem, kdy zaměstnanec službu na Slovensku skutečně nastoupí.

Tento názor vyslovil nss již v nál. Boh. 2926 adm.

Podle názoru nss-u stačí tedy pro vznik nároku na diety z důvodu vedení dvojí domácnosti podle shora cit. předpisu, byl-li zaměstnanec, který v době j m e n o v á n í ženat ještě nebyl, ženat v době n a s t o u p e n í služby na Slovensku (pokud ovšem i ostatní podmínky tohoto předpisu jsou dány).

V daném případě jest zřejmo, že st-1 v době nastoupení služby již ženat byl, pročez ta okolnost, že se oženil teprve po jmenování, sama o sobě nestojí v cestě jeho nároku na zmíněné diety. Žal. úřad vycházel z opačného, tudíž nesprávného právního názoru, pročez bylo nař. rozhodnutí zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Č. 3356.

D á v k a z p ř í r ů s t k u h o d n o t y: * Ne každé stranou mimochodem učiněné udání o obecné hodnotě nemovitosti poskytuje úřadu podklad pro vyměření dávky dle § 17, II. odst. 2. věta dávk. řádu č. 545/20, nýbrž jen takové udání, které strana učinila k vyzvání úřadu jsouc si vědoma, že jde o určení obecné hodnoty za účelem vyměření dávky.

(Nález ze dne 12. března 1924 č. 4127.)

P r e j u d i k a t u r a: Boh. 802 adm.

V ě c: Martin a Filomena R. v B. proti moravskému zemskému výboru (zem. taj. Dr. Frt. Híkl) o dávku z přírůstku hodnoty.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Smlouvou trhovou z 20. září 1921 prodali st-lé domek v Ú. Janu a Amalii M. za 23.800 K a touž cenu uvedli i v přiznání k dávce z přírůstku hodnoty.

Dne 6. září 1922 dostavil se Martin R. k mor. zem. výběřcímu úřadu v Brně, předložil dvě kupní smlouvy o nabytí pozemků stavebních, sdělil, že na nich r. 1911 postavil domek nákladem 12.500 K a dodal:

»Jelikož jsem koupil ještě před prodejem uvedené nemovitosti domek